

«Εξήλθεν ο σπείρων του σπείραι τον σπόρον αυτού»

Γεγονός αναντίρρητο. Δεν υπάρχει ένας και μόνο τρόπος συμβίωσης.

Χίλιοι είναι οι δρόμοι που οδηγούν στην ευτυχία και τη γαλήνη.

Ο κάθε άνθρωπος μπορεί να βρει το δικό του δρόμο. Κι αυτό, από τη στιγμή που θα προσπαθήσει να καταλάβει τον άλλον. Και για να καταλάβεις τον άλλο, χρειάζεται να τον δεις. Να φανταστείς ακόμα πως βρίσκεσαι στη θέση του.

Χρειάζεται να βγαίνεις από τον εαυτό σου. Να βλέπεις το πραγματικό, όπως είναι.

Μην περιμένεις να σου το δείξουν οι άλλοι. Μπορεί να είναι νοθευμένο το δικό τους. Θα διαιωνιστεί έτσι η πλάνη.

Αυτή η έξοδος μπορεί να επιφέρει κάποιες στερήσεις. Το πέρασμα από κάποιες ερήμους άνυδρες. Κάποιες δοκιμασίες και πειρασμούς.

Υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, θα μας πλουτίσει το θηκάρι των εμπειριών μας.

Διαμαρτυρίες πολλές θα προκύψουν. Εσωτερικές και εξωτερικές. Ο εαυτός μας δυσκολεύεται σε μερικά θέματα.

Και το περιβάλλον όμως αντιδρά. Δεν θέλει τις αλλαγές.

Οι ποικίλοι όμως θόρυβοι, συχνά μας καταδυναστεύουν.

Να μάθουμε να δεχόμαστε τους άλλους όπως είναι. Να χαιρόμαστε στην ευτυχία τους. Να συμπάσχουμε, όσο είναι δυνατό, στη θλίψη τους.

Να τους αγαπήσουμε όπως είναι. Με τα προτερήματά τους. Αλλά, και με τα ελαττώματά τους. Με την ασχήμια και την ομορφιά τους.

Η αγάπη είναι η αρετή της επιείκειας. Της συγγνώμης. Της συμφιλίωσης. Της ομόνοιας.

Η αγάπη είναι η αρετή-απόδειξη του σεβασμού προς τον άλλο. Όποιος αγαπά, δεν κουράζεται. Ο σπορέας δεν αποφεύγει τον κόπο. Την ταλαιπωρία. Την πιθανή αποτυχία.

Οι δυσκολίες προκύπτουν συχνά. Μια αρρώστια. Μια ανατροπή. Μια περίπτωση ανεξέλεγκτη ίσως. Μια προδοσία της αγάπης.

Να μη ξεχνούμε.

Ο Χριστός ευλογεί.

Στο χωράφι μας λοιπόν εμείς.